

ÜZE NEK ED

Társegyházközségek
értesítője

Balatonakali ✂ Barnag ✂ Dörgicse ✂
Hidegkút ✂ Mencshely ✂ Nagyvázsony
✂ Nemesvámos ✂ Pécsely ✂ Pula ✂
Tótvázsony ✂ Vászoly ✂ Veszprémfájsz
✂ Vöröstó

V/1. — 2020. húsvét

Feliratkozott már
az **információs listára?**

www.vamosplebania.hu/listanyitas

Digitalizált lelkipásztorkodás

Szeretettel ajánljuk figyelmébe az alábbi Interneten
megjelenő tartalomszolgáltatásainkat:

- www.vamosplebania.hu
- <http://facebook.com/vamosplebania>
- www.youtube.com/channel/UCpWzoUgu5lUF4uLBMHin4Ug
(youtube.com --> Nemesvámos Plébánia)

A járványhelyzet szülte kényszerben ezek digitális
kötelékeink felerősödnek, de ne felejtkezzünk el
arról az Istenről, aki személyes jelenlétével ajándé-
kozott meg bennünket. Mert a legnagyobb ajándék
mindig is a személyes jelenlét lesz. Ennek most ép-
pen híján vagyunk, ezért kreatív módon keressük a
közösségi túlélés lehetőségeit.

Szeretettel hívjuk a szentmise és egyéb közvetítése-
inkre a YouTube csatornánkon!

Húsvéti szent háromnap 2020. április 9-12.

Nagycsütörtökön este 6 órakor szentmise az utolsó
vacsora emlékére

Nagypénteken du. 3 órakor keresztút a vöröstói
kálváriáról

Nagypénteken este 6 órakor szertartás

Húsvéti vigília (szombaton) eset 8 órakor

Húsvétvasárnap du. 5 órakor szentmise

Húsvéthétfőn du. 5 órakor szentmise.

Kérjük, hogy a szentmisék és lelkiprogramok otthoni
környezetét igyekezzenek minél méltóbban alakíta-
ni!

Javasolt cikk a magyarkurir.hu oldalon az [Online kegyelem c. írás](#).

Minek a vége, minek a kezdete?

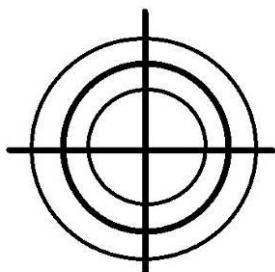
Nagyon várjuk a járvány végét. Milliárdnyian. De
vajon mikor lesz, lesz-e egy olyan pont, amikor azt
mondjuk, ennek itt vége, s ezután már egy nem-
járvány jön. És a nem-járvány idő majd talán gond-
talan lenne?

Az ember testi-lelki egysége nem lehet kérdés
egyetlen normálisan gondolkodó ember számára
sem. Ezért érdekes vizsgálat alá vethetjük a lelkün-
ket. Az, hogy a test számára milyen hatással van a
járvány, arról sokat hallunk. Egyébként korántsem
teljeskörűen, de ezt a kérdést, ebben az írásban
hadd tegyem zárójelbe. De mi van a lelkünkkel?

A járványhelyzet lelegején azt a gondolatot olvas-
tam fel egy templomi hirdetésben, hogy a világ le-
lassul. Ma megmosolygom ezt a gondolatot. Azóta
úgy felgyorsult a világunk, hogy ez a gondolat ma
úgy tűnik, mintha tíz éve gondoltam volna... Pedig
három hete volt. Lecsökkentek a kontaktusaink, a
gazdaság némely szektora úgy állt meg, mint a szög.
De a gondolkodásunk, a lelkünk működése elké-
pesztő tempóra gyorsított. Szinte mindent tudni
akarunk a járványról, a várható dolgokról, a ránk és
szeretteinkre vonatkozó kilátásokról, a tennivalóink-
ről. Ha hagyjuk magunkat, a lélek elképesztő magas-
ságokba is emel, összefüggéseket akarunk látni,
tudni akarjuk a helyünket a világban. És ami érde-
kes: az új világban is. Egy hónap alatt nagyon sok
ember eljutott oda, hogy valami másnak kell majd
ezután következnie. Ez sokkal több annál, hogy lás-

suk meg a jelen helyzetünkben a jót, keressük a dolgok pozitív oldalát. Nem erről van szó. Ez csak „gazdaságossági kérdés” lenne. Szép lassan ráeszmélünk arra, hogy a világ, amelyet építettünk, már inkább önmagát szolgálja, mint az embert. Mese habbal, hogy az ember boldogulása volt a középpontban. Akkor nem volna gond a családi élettel, a népességfogyással, a klímaváltozással, a migrációval... Ha az ember boldogulása lett volna eddig a középpontban, akkor az ember boldog lett volna. Minden ember. De nem így volt.

Az ember az elmúlt évtizedekben hihetetlen dolgokra lett képes! Repült, Holdra szállt, robotokat épített, csodás és szupergyors járműveket épített, elképesztő orvosi beavatkozásokra, gyógyításokra lett képes, a digitalizáció révén olyan dolgokra lett képes, amiről hallani sem lehetett korábban, lehetővé vált számára a villámgyors kommunikáció az egész világra kiterjedően. És az ember maga? Belezavarodik a nemi identitásába, saját maga körül forog az élete, nincs ideje a szeretteire, sok pénzt keres, tönkreteszi az egészségét majd sok pénzt költ arra, hogy megpróbálja visszaszerezni... Rosszak a trendjeink, nem jó dolgok állnak a törekvéseink célkeresztjében. Nem mindenki meri kimondani, de mindenki érzi.

Mitől lehetünk igazán boldogok? Gondolhatnánk, ha mindenünk megvan, akkor megnyugszunk. Csak hogy olyan nem lesz. Amikor a tízparancsolat tizedik parancsát olvassuk („Felebarátod tulajdonát ne kívánd!”) nem egyszerűen az irigységről van benne szó. A parancs megfogalmaz valamit az emberről; mindig akarunk valamit (valami dolgot), ami még nincs. És Isten tudja, hogy ez nem feltétlen jó. Hogy ezt féken kellene tartani az emberben. A tizedik parancs nem csak „elkívánásról” tanít, hanem arról is, hogy nem szabad mindig mindent megkívánni, mert akkor mindig mindent meg akarunk szerezni. Az igényességünk, mint szép és jó erény átfordul egy mindent megszerezni vágyakozásba. Pofon egyszerű példák: kell ház lakni, de nem kell egyre kacsább és egyre lábonforgóbb, kell kocsni, de nem kell

mindenkinek négy évente új, kell telefon, de nem kell mindig a legújabbik... Nem lesz olyan, hogy mindenünk megvan. Nem is kell. Valami másra van szükség a boldogsághoz.

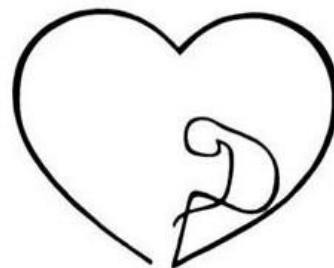
Gary Chapman híres könyveiben öt szeretetnyelvet állapít meg: elismerő szavak, minőségi idő, ajándékozás, szíveségek, testi érintés. Ezek azok a szeretetnyelvek,

amelyeken képesek vagyunk kommunikálni egymással. Minden embernek van ezek közül legalább egy, van, akinek egy fő és egy másik, van, akinek két egyformán fontos. Ha és amennyiben képes valaki a kapcsolataiban ezeket használni, adni és kapni, akkor boldog lesz. Mindegy mi van, mindegy hol áll a társadalmi ranglétrán, ha a kapcsolataiban rátalál a saját szeretet-nyelvén beszélő emberre, akkor boldog lesz. De mitől?

Isten saját képére és hasonlatosságára teremtett bennünket. Ez azt jelenti, hogy minden emberi lény örökölt az Istentől bizonyos tulajdonságokat. (Van, aki mindenhatónak is képzelet magát, de azt valójában nem örökölte senki.) Mivel Isten a szeretet teljessége, ezért ő mind az öt szeretetnyelvvvel rendelkezik, mind az öt nyelven beszél: dicsér minket, velünk van, ajándékot ad, szíveségek sorát teljesíti és átölel bennünket (leginkább, de nem kizárólag azzal, hogy Benne élünk, mozgunk és vagyunk).

Amikor az ember és ember között létrejön az egyikük által beszélt szeretetnyelven a kommunikáció, akkor ott az Isten „kézzel foghatóvá válik”. És ez az a pillanat, ami feltölti az embert, ami igazán fontos lesz számára és amitől boldog lehet.

Mi tehát a boldogságunk igazi forrása? Mi az, amitől igazán boldogok leszünk? Maga az Isten! Kereshetek bármi jót a világban, annak minden öröme csak ideigvaló. Ha Istent megtalálom, a boldogságom véglegessé válik.

Ha az ember boldog akar lenni, akkor meg kell találnia Istent, meg kell adnia mindent Istennek, ami neki jár: hódolatot, áldozatot, tiszteletet, imádsá-

got, ünneplést. Ebben a tevékenységében fogja megérezni, hogy gyermek, s hogy mint ilyen, bátran előléphet az őszinte kéréseivel az Atya felé.

A következő lépés, hogy rájövünk: nem vagyunk egyedül! A hódolat, áldozat, tisztelet, imádság és ünneplés nem egyéni feladat, hanem a másik emberrel közös. Úgy érzem meg, hogy gyermek vagyok, hogy rájövök, hogy a nép tagjaként vagyok az: "Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára." (1Pét 2.9)

Először fölfelé tekintünk, majd oldalra. És akkor máris meg tudjuk tenni, hogy azon a szeretetnyelven, amelyen az Istennel beszélgetünk, az embertársainkkal is tudunk beszélgetni. S akkor az emberi kapcsolatainkban egyszeriben megjelenik Isten: ott lesz közöttünk. S akkor észreveszük, hogy mit is tudunk tenni egymásért: a családtagjainkért, a szeretteinkért, a barátainkért, a tanítványainkért, a csapattársunkért, a szegényért, az árváért, az özvegyért, a betegért, a rabért és a szenvedőért.

Úton vagyunk. A járvány végét várjuk, de közben haladunk és gondolkodunk. Miközben le

akarjuk győzni a betegséget, le kell győznünk magunkat is. Újra kell tanulnunk az életet, ami az igazi boldogságról szól. Fel kell építeni egy új értékrendet, amelyben az Isten van elől, az embertárs szolgálata a második, a közösség a harmadik... és ezek megvalósításán keresztül valóban boldog lesz az ember. Ezért aztán nem az a pont a legérdekesebb, amikor azt mondjuk vége, hanem az az út, amely odáig vezet és amikor valójában azt mondjuk majd ki: ez a kezdet. Valami újnak a kezdete.

(Gere Dávid Márk SMC)

A vírus és a bűn

Dr. Udvardy György érsek atya húsvét alkalmával levelet intézett a papokhoz és a diakónusokhoz. Ebből a levélből idézünk egy gondolatot.

*„Hogyan működik a vírus, mi a természete, mi a hatékony el-
lenszere, pontosan még nem ismerjük. A tudósok, kutatók, nagy összefogással keresik, és nagy erővel dolgoznak az eredmény érdekében. Azonban, hogy milyen hatást gyakorol az egyén és a közösségek életére, az általunk is könnyen érzékelhető és megállapítható: mint a bűn. Nem látszik, nem tűnik létezőnek, amivel bárkinek is foglalkoznia kellene, nem tűnik veszélyesnek, nem érintheti mindennapi tevékenységünket, kialakított szokásainkat. Azonban megjelenik, megbetegít, izolál, félelmet kelt és bizonytalanságot szül, bizalmat rombol az ember, a közösség, a társadalom minden területén. Tönkretesz kultúránkat, társadalmi berendezkedésünket, gazdasági rendszereinket, kifosztja az embert, létbizonytalanságba taszít időseket, családokat, az életet szolgáló intézményi rendszereket.”*

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS
BUDAPEST | 2020. szeptember 13-20.

IEC 2020
BUDAPEST | HUNGÁRY

2020. szeptember 13-20.

TALÁLKOZZ Jézussal BUDAPESTEN!

REGISZTRÁCIÓ:
icc2020.hu

Egyházközségeink programtervezete

Tavaszi, nyár eleji programjaink mindegyikét át kell tennünk az augusztus közepétől kezdődő időszakra.

Az a reményünk, hogy addigra lecseng a járvány és egészségesen újrakezdhetünk.

Elsőáldozás, bérálás:

Az elsőáldozók lelkinapját szeptember 5-re tervezzük.

A szeptember 13-i elsőáldozás az Eucharisztikus Kongresszuson változatlanul tervben van, előtte 12-én lesz az elsőgyónás a NEK-en részt vevő elsőáldozós csoportnak.

A többi elsőáldozó számára **október 11-én, vasárnap du. 3 órára** tervezzük az elsőáldozást, előtte október 10-re az elsőgyónást.

A bérálásra egyelőre nem tudunk időpontot mondani, az Érseki Hivatal későbbre ígért tájékoztatást az ügyben.

Táborok:

Rókapusztá tábort augusztus 17-től 22-ig tervezzük. Ide várunk minden cserkész is, de velük 24-ig tervezzük.

Nemesvámosi napközis tábort augusztus 24-től 28-ig tervezzük.

Az Eucharisztikus Kongresszus programjait változatlanul tervezzük:

Szeptember 13. Nyitó szentmise elsőáldozással

Szeptember 19. Családi nap a Margit-szigeten

Szeptember 19. Szentmise a Kossuth téren, körmenet a Hősök terére

Szeptember 20. Záró szentmise a Hősök terén

Kirándulások, zarándoklatok:

Október 3-ra hittanos kirándulást tervezünk.

Október 13-ra Fatima-napot tervezünk

Október 21-re Idősebb testvéreink számára tervezünk zarándoklatot Márianosztrára.

December 6-8. Adventi lelkigyakorlatot tervezünk.

Búcsúk

Nagyvázsony - augusztus 20.

Tótvázsony – szeptember 13. reggel vagy 12-én, szombaton este az Eucharisztikus Kongresszus programjához igazítva

Balatonakali – még nem ismert

Nemesvámos – szeptember 27.

Veszprémfajs – október 4.

Dörgicse – november 7.

Pula, Vöröstó – november 8.

Hidegkút, Barnag – november 15.

Pécsely – november 22.

Közösségeink támogatási lehetősége, bankszámlaszámaink:

Kérjük, amennyiben lehetséges utalja át egyházfenntartói hozzájárulását egyházközsége bankszámlaszámára nevének és címének megadásával!

Az egyházfenntartói hozzájárulás összege bevétellel rendelkező személyenként 10.000 Ft.

Havi 83.000 Ft nettó bevétel alatt 8.000 Ft 50.000 Ft alatti jövedelem esetén nincs elvárt egyházfenntartói hozzájárulás.

Balatonakali és Dörgicse egyházközségek:

10918001-00000012-78880004 (UniCredit)

Hidegkúti egyházközség:

10918001-00000106-53170001 (UniCredit)

Nagyvázsony és Pula egyházközségek:

10918001-00000012-78890003 (UniCredit)

Nemesvámos és Veszprémfajs községek:

Helyesbített! 73200086-11200321 (Takarék)

Tótvázsonyi egyházközség:

10918001-00000106-52960005 (UniCredit)

Vászoly és Pécsely egyházközségek:

10918001-00000012-78860006 (UniCredit)

Vöröstó, Barnag és Mencshely egyházközségek:

10918001-00000012-78850007 (UniCredit)

Kérjük, támogassa munkánkat a személyi jövedelemadó 1 %-ának felajánlásával!

A személyi jövedelemadó első 1%-át valamely egyház vagy kiemelt költségvetési előirányzat részére ajánlhatja fel.

Kérjük, támogassa egyházát adója 1 %-ának felajánlásával!

A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011.

A személyi jövedelemadó második 1%-át valamely közhasznú alapítvány javára ajánlhatja fel.

Plébániánk területén két katolikus egyházi kötődésű, egy százalék fogadására a törvényben meghatározott feltételekkel rendelkező alapítvány működik.

Az Ifjúság körében végzett munkánkat a **Tündöklő Csillag Alapítvány** támogatásával segítheti!

Az alapítvány adószáma: 19384081-1-19

Az Alapítvány szívesen fogad adományokat a 10918001-00000069-04720019 számú számlaszámon. Céges adományozók tartós adományozási szerződés esetén adókedvezményre jogosultak! Az alapítványt a dmgere@gmail.com címen keresztül érheti el. Köszönjük, ha segít!

A nemesvámosi templomépítést és a hozzá kapcsolódó társadalmi tevékenységet a **Nemesvámos Katolikus Templomáért Alapítvány** támogatásával segítheti.

Az Alapítvány részére a személyi jövedelemadó egy százaléka az alapítvány adószámának megadásával ajánlható fel.

Az alapítvány adószáma: 18923535-1-19.

Az alapítvány pénzádományokat is szívesen fogad a 73200127-10010574. számú számlán! Céges adományozók tartós adományozási szerződés esetén adókedvezményben részesülhetnek! Az alapítvány az iroda@vamosplebania.hu címen érhető el.

Üzenet Neked 5. évfolyam 1. szám

2020.04.07.

Kiadja Nemesvámos Római Katolikus Plébánia

8248 Nemesvámos, Fészek u. 5.

☎ +36 88 509 440 ☎ + 36 30 616 00 87

Email: iroda@vamosplebania.hu www.vamosplebania.hu

Felelős kiadó: Gere Dávid Márk SMC plébános

ÜZE NEK T NEK ED

Társegyházközségek
értesítője

Balatonakali ✂ Barnag ✂ Dörgicse ✂
Hidegkút ✂ Mencshely ✂ Nagyvázsony ✂
Nemesvámos ✂ Pécsely ✂ Pula ✂
Tótvázsony ✂ Vászoly ✂ Veszprémfajsz ✂
Vöröstó ✂

V/1. — 2020. húsvét

Szentségek, szentelmények a járványveszély idején

liturgikus melléklet

Az Egyház továbbra is hívei mellett áll imádságban és szolgálatban. Minden szentség és szentelmény felvételére van lehetőség!

Az egyes lehetőségekről és körülményeinek jelenlegi szabályozásáról érdeklődjön a plébánián:

06 30 616 00 87

Bűnbánat

Az egyéni gyónásra egyeztetés és a közegészségügyi helyzet miatti körülmények biztosítása után van lehetőség.

A Püspöki Konferencia és Érsek úr engedélye folytán a járvány idején lehetőség van a tömeges feloldozásra személyes bűnvallomás nélkül. Erre akár a kórházban is lehetőség van. Ilyenkor a pap vezetésével végzik a bűnbánattartást és személyes bűnvallomás nélkül történik a jelenlévők és a szertartásba bekapcsolódók együttes feloldozása.

Amennyiben nincs lehetőség sem egyéni, sem pedig tömeges feloldozásra (pl. mert nem hagyhatja el, a hívó az otthonát, vagy nem ajánlott számára, illetve súlyos az állapota) **a tökéletes bánat megtartására mindig lehetőség van!** Ilyenkor a bűnbánattartó egyénileg megbánja bűneit és elmond egy ehhez hasonló imát:

Ez a bűnbánattartás visszaállítja a megszentelő kegyelem állapotát (teljesen megtisztul a lélek), azonban a gyónást amint lehet, el kell végezni.

A bűnbánattartás imádsága a következő:

Teljes szívemből bánom, ó édes Istenem, hogy Téged oly sokszor és oly nagyon megbántottalak, mert ezáltal méltatlanná lettem kegyelmedre,

kedvedből kiestem és mind ideig-, mind örökkévaló büntetésedet megérdemeltem.

Kiváltképpen pedig azért bánom bűneimet, mert Téged, legfőbb jót, legjobb Atyámat és legnagyobb jótevőmet megbántottalak. Ó, édes Istenem, erősen felteszem magamban a szándékot, hogy a Te kegyelmeddel Téged, szerető jóságos Istenemet többé semmi bűnnel, de legfőképp ...-al/-el (itt gondolj arra a bűnre, amely ellen különös törekvéssel küzdesz) meg nem bántalak és a bűnre szolgáló alkalmakat gondosan elkerülöm.

Kérlek, Uram, örködjék fölöttem jóságos szemed, és add, hogy a holnapi napot a mainál jobban használjam!

Boldogságos Szűzanyám, szent Órőzangyalok, legyetek velem! Ámen.

Szentáldozás

A nyilvános szentmisék tilalma miatt lelki áldozásra van lehetőség. Ezt az imádságot mondhatjuk televíziós vagy más telekommunikációs közvetítés esetén is.

Jézusom! Hiszem, hogy jelen vagy a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Mindennél jobban szeretlek és vágyom rá, hogy a lelkembe fogadhassalak.

Mivel most nem tudlak szentségi módon magamhoz venni, jöjj, legalább lelki módon, a szívembe! Ne engedd, hogy elszakadjak Tőled! Ámen.

Vagy:

Uram, Jézus Krisztus, hiszek Benned, imádlak Téged és szeretlek Téged teljes szívemből. Bánom minden bűnömet, mert szeretnék magamhoz fogadni a szentáldozásban, hogy Veled élhessek. Jöjj hát, ó Jézus, legalább lélekben költözz a szívembe és végy lakást benne örökre! A mi Urunk, Jézus Krisztus Teszte őrizzen meg engem az örök életre! Köszöntelek, ó Jézus, az én szegény szívemben. Neked adom magamat egészen. Tied akarok lenni életemben és halálom után is. Ámen.

Az Eucharisztikus Kongresszus imája

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!
Küldd el Szentlelkedet,
hogy az önmagát értünk feláldozó
és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust
felismerjük és egyre jobban szeressük!
Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk,
orvosunk és békességünk.
Adj bátorságot, hogy az Ő erejét és örömét
elvigyük minden emberhez!
Add, hogy a készület ideje
és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése
egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk,
Európa és a világ lelki megújulását szolgálja.

A fatimai angyal imái

Istenem, hiszek Tebened és imádlak Téged, remélek Tebened és szeretlek Téged, bocsánatot kérek mindazokért, akik nem hisznek és nem imádnak, nem remélnek, és nem szeretnek.

Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek! Mélységes alázattal imádlak, s felajánlom Neked Jézus Krisztus legdrágább Testét, Véré, Lelkét és Istenségét, aki a föld valamennyi tabernákulumában jelen van, engesztelésül a szentségtörésekért, a szidalmazásokért és közömbösségért, melyek által Őt megbántják. Jézus Szentséges és Mária Szepőlötelen Szíve által könyörgök hozzád a szegény bűnösök megtéréséért.

Szent Ignác imája

Krisztus lelke, szentelj meg engem!
Krisztus teste, üdvözíts engem!
Krisztus vére, ihless meg engem!
Krisztus oldalából kifolyó víz, moss tisztára engem!
Krisztus kínszenvedése, erősíts meg engem!
Ó, jóságos Jézus, hallgass meg engem!
Szent sebeidbe rejts el engem!
Ne engedd, hogy elszakadjak tőled!
A gonosz ellenségtől oltalmaz meg engem!
Halálom óráján hív magadhoz engem!
Add, hogy eljussak hozzád és szentjeiddel dicsérjelek téged mindörökkön-örökké. Ámen.

Ferenc pápa imája a járvány idején

Ó, Mária, te mindig az üdvösség és a remény jeleként ragyogsz utunkon.

Rád bízunk magunkat, betegek Egészsége, aki hitedben szilárdan kitarva a kereszt alatt osztottál Jézus fájalmában.

Római nép Üdvössége, te tudod, mire van szükségünk, és biztosak vagyunk, hogy gondoskodni fogsz arról, hogy mint a galileai Kánában visszatérhessen az öröm és az ünneplés a mostani megpróbáltatások után.

Isteni Szeretet anyja, segíts, hogy felismerjük és elfogadjuk az Atya akaratát, és megtegyük, amit Jézus mond majd nekünk, aki magára vette szenvedéseinket és fájalmunkat, hogy a kereszt által elvezzesen bennünket a feltámadás örömére. Ámen.

Oltalmad alá futunk, Istennek Szent Szülője, könyörgésünket meg ne vesd szükségünk idején, hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől, ó, dicsőséges és áldott Szűz!

Szalézi Szent Ferenc imája

Azt a keresztet, ami most annyira nyomja válladat,
mielőtt elküldte volna hozzád az Úr,
mindenható szemével megvizsgálta,
szerető irgalmával átmelegítette,
mindkét kezével méregette,
vajon nem nagyobb-e,
nem nehezebb-e a te számodra,
mint amennyit elbírsz?

Aztán megáldotta szent kegyelmével, irgalmával megillatosította, reád és bátorságodra tekintett és így érkezik a mennyből a Kereszt, mint Isten köszöntése, mint a Te Istened szeretetének irgalmas ajándéka. Ámen.

Keresztút a ma tévelygéseiről (Gere Dávid Márk SMC, 2019.)

Bevezető

Mennyei Atyánk! A világ legfájdalmasabb bűne, hogy keresztre feszítettük Üdvözítőnket! Te oly nagyon akartál bennünket szeretni, hogy egy csodás világgal ajándékoztál meg bennünket, amelynek szépségét és csuda dolgait még ma is kutatjuk. S ebben a szépségben a legnagyobbat adtad nekünk: élehetünk, boldogulhatunk és végül visszatérhetünk Hozzád, beteljesítve életünket az örök boldogságban.

Mivel szeretted, szabad akaratot adtál, hogy ne kényszerből, hanem saját döntésünkből akarjunk Hozzád tartozni. Az ember elbukott. Te válaszul megígérted az Üdvözítőt, aki majd helyreállít mindent. De néped ismét rosszul gondolkodott és visszautasította a Krisztust! Megint elbukunk. Te azonban annyira szeretted bennünket, hogy új és végérvényes esélyt adtál nekünk: aki halálában Krisztushoz kapcsolódik, az Krisztus feltámadása által részese lehet a győzelemnek is. A halál, a rossz, a nyomor és betegség, és az emberi meg-nem-értés feletti győzelemnek.

Szentlélek Úristen, kérünk! Add, hogy saját világunk elbukásait lássuk Urunk szenvedéseiben! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

1. állomás: Pilátus halálra ítéli Jézust

- *Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!*

- *Mert szent keresztet által megváltottad a világot!*

Van egy hangos kisebbség, néhány irigy ember, néhány olyan, akinek nem nyitott a szíve Isten szándékaira, meg olyanok is, akik szívesen látnak és gondolnak rosszat másokban. Ezek az emberek elérték, hogy az egyébként nyilvánvalóan nem bűnös Krisztus Pilátus elé álljon, s habár az semmi vétket nem talált benne, mégis kimondja a halálos ítéletet. Szép teljesítmény, nem?

Nincs ez másként most sem. Az emberek hány rosszindulatú vagy állhírt osztanak meg másokkal? Felgyorsult világunkban átalakult a gondolkodásunk és minden információt azonnal értékelünk: tetszik, nem tetszik, továbbadom. Értékelünk az alapján, amit éppen akkor ott látunk és hallunk: a telefonjainkon keresztül, a képernyőn keresztül, a kis emberi beszélgetéseinkben. Mindenről képesek vagyunk azonnal véleményt alkotni, miközben az igazságot nem is ismerjük. „Mi az igazság?!” – sóhajt fel Pilátus. De ez nem akadályozza meg abban, hogy hamarosan halálos ítéletet adjon ki az Istenfiára, az ő Megváltójára is. Mi hányszor gondoljuk, hogy az igazság birtokosai vagyunk? **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

2. állomás: Jézus vállalja veszi a keresztet

Jézus! Köszönjük, hogy Te nem akartad elkerülni ezt az utat! Valójában nem volt kérdés számodra, hogy felveszed-e azt a keresztet vagy sem. Bár minden lehetőség megvolt arra, hogy kikerüld a szenvedést, a menekülés lehetősége csak a kísértés lehetőségeként merülhetett fel. Te tudtad, hogy ezt meg kell tenni ahhoz, hogy végérvényesen legyőzz minden rosszat.

Mi azért igyekszünk kibúvókat keresni és elkerülni a szenvedést. Míg neked ott volt a lehetőségek tárháza, a ma embere minden lehetőséget megkeres és kifundál ahhoz is, hogy ne kelljen kellemetlen vagy nehezebb dolgokat tennie. A mai ember ilyen elkerülő ember, ilyen könnyebbik utat választó ember, ilyen saját kényelmét néző ember, s közben még szent önzőséggel képes is megmagyarázni, hogy milyen helyesen gondolkodik és milyen ügyes. Ígyhát, **könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

3. állomás: Jézus először esik el a kereszttel

Senki sem akar elesni, ezért az elesés és annak következményei mindig meglepetést okoznak az elesőnek. Amikor először estél el, Uram, hamar világossá vált számodra, hogy az út nem lesz egyszerű. Illetve, hogy nehezebb is lesz, mint gondoltad volna. Az esés közben sebeket szerzel, ami még fájdalmasabbá teszi a felkapaszkodást és az újrakezdést.

Az elesés az, amikor azt hiszed előre mérs, s közben meg lefele. Nem látod, hogy rosszul lépsz, nem látod a következő pillanatot, csak amikor a következményekkel szembesülsz, akkor látod, hogy mi is történt.

A ma emberének egyik legnagyobb elesése, hogy mindent beenged az életébe. Teszi ezt számtalan csatornán keresztül. Ezer és ezer dologgal foglalkozik, a technika lehetővé teszi, hogy minden kapcsolattartása, hírhégsége, zenehallgatása, érzelmeinek kifejezése egyszerre, egyidőben és egy eszközön keresztül történjen. Milliányi lehetőség. Milliányi lehetőség arra is, hogy ne legyen körülötte csend. Pedig a csend az a hely, ahol a teremtő Isten meg tud

bennünket szólítani, ahol meg tudunk erősödni, ahonnan indulva fel tudjuk venni a harcot saját magunk és a világ gyengeségeivel. S miközben számúzzuk a csendet az életünkből, zuhanunk a földre. S majd mikor leérünk, arcunk előtt lesz a valóság, hogy merre is tartottunk. Lefeje. És nem felfele. Add meg nekünk Szentlélekisten, hogy megtaláljuk az elcsendesedés lehetőségeit! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

4. állomás: Jézus találkozik édesanyjával a kereszttúton

Jézus, habár édesanyáddal való keresztúti találkozásod ijesztő lehetett mindkettőtök számára, mégis hatalmas erőt meríthettek egymásból. Te Őbelőle, mert érezhetted érzelmi támogatását, azt hogy fizikailag ugyan nem tudja vinni a keresztet, de lélekben ott áll melletted és imádkozik érted, Ő pedig Belőled, mert iszonyatos akaratú lehetett a belső hajtóereje a közelgő napokban a remény táplálásában, hogy majd feltámadsz, később pedig a világ megmentése érdekében kifejtett anyai pártfogásában, amely még a mai napig is tart. Csodás anya-gyermek kapcsolat, amelyben kölcsönösen gazdagítottátok egymást!

Ma sajnos sokan vannak, akik el akarják kerülni az anyaságot. Milyen fájdalom, hogy ezek a nők nem látják szép szerepüket a világban. S mekkora fájdalom ez azoknak, akik szeretnének anyák, feleségek lenni, de valamiért nem lehetnek. Azután vannak, akik felvállalják a gyermekszülést, de nem állnak helyt anyaként. Vagy mert nem tudnak, vagy mert nem akarnak. Fájdalom a világnak a lelkeiben, érzelmeiben elhagyott gyermek.

A férfiakkal sincs sokkal másként. Bár szerepük más a világban, Isten őket atyáknak teremtette. Sok férfit látunk kikerülni, elkerülni, nem felvállalni az anyai felelősséget. S ebben a felelősségben ugyanúgy ott van a gyermekekért vállalt testi és a lelki-érzelmi felelősség.

Segíts bennünket, Szentlélekúristen, hogy termékenyek legyünk a világban! Életállapotunk, körülményeink szerint erényes szülők, vagy szülőségre készülők, vagy erényes szülőségre segítők lehessünk! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

5. állomás: Cirenei Simon segít vinni Jézus keresztjét

Simon a mezőről tartott hazafelé. Semmi, de semmi köze nem volt ahhoz, ami ott a fővárosi utcán történt, ha tehetné volna, kikerülni az egész cirkuszt. Fáradt volt, elvégezte a napi munkáját vagy még ki tudja, mi minden lehetett neki hátra? De és ha már csak a pihenés? Biztosan nem volt feladata, az, amit tett.

Bár kétségtelenül volt katonai kényszerítő erő is, azért Simonnak lehetősége volt szabadon igent mondania és így lerázni magáról a kényszerítés bilincseit.

A ma embere nagyon nehezen megszólítható. Megy a saját dolga után, az a fontos neki, ami az ő saját sorrendjében elől van. Többnyire saját maga, jobb esetben a családja. Az érvényesülés és a boldogulás fokmérője az lett, hogy mennyire tudod megvalósítani saját magadat. S közben, ha valakinek ez nem tetszik, máris megjelenik a szabadon választhatóság dicső szimbóluma. Rosszul értelmezve. Mert a szabad választás nem abban áll, hogy bármit tehetünk, hanem abban, hogy szabadon választhatjuk a jót! Azt, ami más emberek javára, közösségeink javára, a családok javára, a közös javára van.

Szentlélek Úristen, segíts bennünket, hogy bátrabban vállaljuk fel a közösség szolgálatát, s ezek a szolgálataink ne dicsőségvágyunkat, hanem szeretetvágyunkat erősítsék! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

6. állomás: Veronika Jézushoz lép és letörli az arcát

Vajon ki mit figyelt ezen a kereszttúton? A városi forgatag kellős közepén akciószámba ment, hogy visznek egy elítéltet. A Békevárosának polgárai majdnemhogy örültek, hogy látványosság van! A sok-sok ember mit figyelt? Hogy ki a támogató és ki az ellenség? Vagy, hogy hogyan megy előre a menet? Vagy csak gyűlölködött a katonákat látva? Gúny volt a szívében, kacagás, öröm, vagy rosszallás? Nem tudhatjuk. De azt igen, hogy volt közöttük egy Veronika, aki meglátta a tömegben és az akcióban az embert! Azt, aki segítségre szorult, akinek legalább enyhíthető a fájdalma egy kis törődéssel és segítséggel. Nem sajnálta a kendőjét, nem foglalkozott a lökdösődéssel. Valójában semmivel nem foglalkozott, csak Jézus arcával!

Szentlélekúristen! Segíts bennünket, hogy észrevegyük világunkban a Jézus arcát! Észrevegyük, amikor kis segítséggel enyhíthetünk más baján. Bármivel, ami rendelkezésünkre áll vagy le tudunk róla mondania. Add, hogy észrevegyük az embert a mai világban! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

7. állomás: Jézus másodszor is elesik

Az első elesésedet Uram, törvényszerűen követi a második is. Hiszen, már annyira meggyengültél az elején és azóta minden csak nehezebb lett. Bár most Cirenei

Simon mögött áll, tested annyira elgyötört, hogy ennek ellenére sem bírod továbbvinni terhedet.

Mi is, Urunk ebben a mi általunk berendezett világban egyik elesésből a másikba zuhanunk. Mert folyamatosan gyengülünk, fogy az erőnk. Amikor hagyjuk eluralkodni a zajt az életünkben, természetes, hogy következik a többi baj is. Második nagy elesése az embereknek a természetes értékek elvesztése. Azt hisszük, hogy előre megyünk, s közben meg lefele. A család, a nemek szerepe, az áldozatvállalás magasztossága, a hazaszeretet, a testvériség, sok dologgal vagyunk manapság bajban. De hogy ne lennénk, ha nincs körülöttünk csend, ahol megszólíthatna és erősíthetne bennünket az Isten. Néha úgy érezzük, hogy a folyamat megállíthatatlan. Pedig nem. Fel kell állnunk, mert a folyamatos elesések a földdel szembesítenek, a felkelésink, újraindulásaink pedig az Éggel!
Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

8. állomás: Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

Ha Jézus állapotát végiggondoljuk, már az is figyelemreméltó, hogy egyáltalán észreveszi az asszonyokat. Az pedig, hogy megáll és tanítja őket, az egészen különleges. Isteni erőre vall, hogy képes még most is tanítani. Rádadásul, a mondanivalója nem felületes és általános, hanem nagyon is szívbe markoló, olyan, amit meg lehet és meg kell jegyezni. És aminek nem az a célja, hogy gyors vigasztalást adjon, hanem az, hogy segítse az asszonyokat a növekedésben.

Mivel korunkban semmire sincs időnk, hajlamosak vagyunk mindenre gyors megoldást keresni és találni, még ha az esetleg felületes is. Jézus azonban éppen azt tanítja most, hogy nézzünk a dolgok mélyére! Mert ha a legmélyebb összefüggéseket megértjük, akkor a tennivalók is jobban kirajzolódnak. Jézus bennünket is vigasztal: ne siránkozzunk és sajnálgassuk a világot, hanem tegyünk jót és folyamatosan haladjunk előre! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

9. állomás: Jézus harmadszor is földre zuhan a kereszttel

A harmadik elesés már közvetlenül a Golgota előtt történik. Pár méter, és ott volna Jézus a keresztfeszítés helyén. A harmadik elesés minden eddigi rossz következménye. Benne van az összes bántás, közömbösség, a vérrel verítkezés nyoma, a töviskoszorú égető fájdalma, az ostorozás nyílt sebei a korábbi elesésekből származó zúzódások, minden, de minden benne van ebben a harmadik, utolsó elesésben. Mert ezek mind gyengítették a mestert és alázták.

Az emberi eleséseknek is van végső következménye. Nem gondolhatjuk, hogy korunk szellemi zűrzavara, a csend teljes hiánya és a természetes értékek elvesztése következmények nélkül marad. Az ember mai világában kiüresedik. A kiüresedés céltalanná teszi és elveszik az a fénye, amit a teremtésben az Istentől kapott. Hiába hitte, hogy haladó, hogy előrelefele megy, ha közben meg lefele. Sok-sok ember fekszik a földön végső elesettségében. Jézus képes volt felállni, mert hívta a keresztszolgálatát. Valójában minket is a másokért vállalt áldozat képes talpra állítani. **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

10. állomás: Jézustól elveszik a ruháit

A keresztfeszítés a római katonák számára csupán egy játék. A helytartó kimondta a halálos ítéletet, innentől kezdve az elítéltnak nincsenek jogai. Minden a katonákon múlik. Ahogy nekik a kedvük tartja, úgy fogják lebonyolítani a keresztre feszítést. A játéknak része, hogy az elítélt ruháját leveszik és szétosztják. Ők azonban inkább kisorsolják, ki vigye haza a zsákmányt. Mérhetetlen megalázó, hogy ennyi ember előtt mezítenül várja Jézus a keresztre feszítést. Volt még valamilyen, ami eddig elrejtette a sebei egy részét, de már ezt sem tarthatja meg.

Míg Jézus végtelen kifosztottságban jut el a kereszthez, mi nem nagyon ismerjük ezt az érzést. Mai gyarapodó világunk inkább a gazdagodásról szól, mint sem a kifosztottságról. Szép keresztény gesztus, ha segítünk a rászorulókon, de milyen viszonyban vagyunk valójában a tulajdonainkkal? Észre kell vennünk, ha gyarapodunk és ki kell fejeznünk hálánkat is. Emellett viszont megjelenik felelősségünk is azokért, akik rászorulnak. Már nem tekinthetjük szép gesztusnak az adakozást, hanem lassan látunk kell, hogy ez kötelesség. Amikor az ember kevésbé szorul rá másokra, egyre inkább nagyobb felelősséget kell vállalnia a szegényebbekért.

Szentlélekúrsten! Segíts tisztán látni saját anyagi helyzetemet! Segíts abban, hogy ne legyek elégedetlen, hanem, ha tehetem vállaljak felelősséget másokért! Add, hogy soha ne vegyem el azt, ami a másé és betakarhassam segítséggel a mezíteleket! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

11. állomás: Jézus felfeszítik a keresztre

Amikor keresztre feszítik Jézust, táblát függesztenek a feje fölé: „a zsidók királya”. Van, aki csak egyszerű tájékoztatótáblának véli, van, aki gúnyolódásnak. A

valóság azonban az, hogy ez a tábla nagy igazságot mond ki: ez az ember valóban király, mert képes volt a legnagyobbat, az életét odaadni a népéért. Bárki, bármit is gondolt, kiáltott, skandált Jézusról, a valóság valami egész más volt.

Azóta is képesek vagyunk mi emberek a másik embert keresztre feszíteni. Sokszor nem is gondoljuk, hogy a megszólás, a rágalmozás, egy-egy rossz tulajdonság kiemelése embertársunk szemébe vagy a háta mögött milyen szörnyű keresztre feszítése a másik embernek. Akiknek nyitott volt a szívük, amikor Jézust hallgatták, hamar rádöbbenek, hogy Ő valóban a Krisztus! Még a keresztre feszítést levezető százados is ráébredt, hogy Jézus valóban igaz volt. Ha mi nyitott szívvel hallgatjuk embertársainkat, lehetséges, hogy sokkal hamarabb meglátjuk rajtuk a jót, az elkötelezettséget, a tenni akarást, s így nem értjük félre és nem is magyarázzuk félre döntéseiket és életüket. Segíts, Urunk, hogy soha ne feszítsük keresztre embertársainkat jól értesültségünkkel vagy saját magunknak vélt helyes tudásunkkal! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

12. állomás: Jézus meghal a kereszten

Milyen viszonyban vagyunk a halállal? Félünk tőle vagy várjuk? Úgy tekintünk rá, mint mikor mindennek vége, vagy úgy, mint ami által az örökkévalóságba költözhetünk.

A ma embere többnyire fél a haláltól. Mindent elkövet, hogy elkerülje, amíg lehet távolabbra tolja az időpontját. Sokszor azonban csak a legfontosabb hiányzik: a készüllet. Katolikus emberek jelentős többsége hal meg a szent útravaló és a betegek kenete nélkül. Pedig a közvetlen hozzátartozók igenis tudják, hogy közeleg a halál órája. De nem mernek szembenézni vele. Ezért a készüllet helyett inkább elhítetik magukkal, hogy az még messze van. Ha elközeleg a halál, azt már nem lehet visszafordítani. Amíg az élők között vagyunk, addig lehet szeretni, s szeretetből a legfontosabbat kérni, jöjjön el az egyház papja és adja meg Krisztus szentségeit szenvedő és haldokló testvérünknek! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

13. állomás: Jézus testét leveszik a keresztről és a temetés előtt Mária átöleli

Ó, milyen szörnyű anyai feladat átölelni a gyermeket temetése előtt! Amikor Mária igent mondott anyaságára azon a bizonyos éjszakán Názáretben, nem is gondolhatta, hogy mivel jár majd mindez. Miféle katasztrófában volt része Betlehemben is, a Kereszt alatt is! Mária a végsőig hű anyai hivatásához.

Ma Máriát égi édesanyánknak tekintjük. Annak az asszonynak, aki egész életével részt vállalt Krisztus küldetésében, s aki ma is gondviselő pártfogónk az égből. Jelenései a világban megtanítanak arra, hogy vele együtt könnyebb hinnünk az evangéliumban, az ő pártfogását kérve biztosabban remélhetjük üdvösségünket. Halott gyermekét most úgy tűnik, nem tudja megmenteni, azonban hamarosan az egész világ megmentését szíven viseli majd. Segíts, Urunk édesanyádhoz kötődünk emberi szeretettel! Add, hogy bátran kérjük pártfogását gondjainkban és bánatunkban, s lássuk, érezzük szerető aggodalmát, amivel ma is átöleli a világot! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

14. állomás: Jézust eltemetik és a sír bejaratát bezárják egy nagy kővel

Gyorsan kellett intézkedni, mert a zsidók amúgy is nagyon gyorsan temetkeznek. De most itt volt az ünnep, ami érkezett, sötétedésre be kell fejezni a temetést is. Szinte lehetetlen volt a feladat, amivel Máriának és a családtagnak meg kellett küzdeni. Arimateai József felajánlja a tulajdonában álló sírboltot, ide temetik Jézust. A szokásos szertartások javát vasárnapra halasztják, most beteszik a sírba és eléhengerítik a követ. Senki sem gondolja, hogy már nem kell befejezni a temetést. Pedig előre megmondta. A temetés mégis azt erősíti bennünk, hogy ez itt a vég. A kő azonban a hallhatatlanság szimbóluma.

Hány és hány dolgot eltemetünk a világban, amit nem kellene, s hány és hány dolgot nem temetünk el, amit el kellene. Emberi módon szemléljük dolgainkat, alulról. Mennyivel másabb volna Isten szemével látni a világot! Látni és megérteni, onnan felülről vagy a Jöteremtő gondolataival, hogy mivel is viaskodjunk, mit is hagyjunk el és mi az, amit sosem szabadna eltemetnünk. Az imádság megtanít bennünket Isten szemével látni a világot! Az örökül ránk hagyott Oltárizentség nem a meghalt, hanem a Feltámadott Krisztus! Az, aki elé odatérdeelve megérthetjük, felfoghatjuk és helyére tehetjük a világot, az Ő szeméve! **Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!**

Befejezés

Urunk, a Kereszt a Te világod, amit pedig ma Eléd hoztunk, az a mienk! Kérjük, szenvedésed és haláloed által vedd el tőlünk a mi szenvedéseinket és a mi halálunkat! Add, hogy megtanuljunk feléd növekedni, mint tanítványaid! Ámen.
Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!